

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Intrarea Domnului în Ierusalim (Floriile)

Evangelia Duminicii
Ioan 12, 1-18

Cuvant la Duminica Floriilor
din "Omiliile la Postul Mare"

„De-ai fi cunoscut și tu în ziua aceasta, cele ce sunt către pacea ta.”
(Lc. 19. 42).

Înainte de Paști cu șase zile, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți. Și I-au făcut acolo cină și Marta slujea. Iar Lazăr era unul dintre cei ce ședea cu El la masă. Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s-a umplut de mireasma mirului. Dar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea să-L vândă, a zis: Pentru ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și să-i fi dat săracilor? Însă el a zis aceasta nu pentru că îi era grijă de săraci, ci pentru că era fur și, având punga, lua din ce se pune în ea. A zis, deci, Iisus: Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat. Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna. Deci mulțime mare de iudei au aflat că este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci să vadă și pe Lazăr, pe care-l înviase din morți. Și s-au sfătuit arhierii ca și pe Lazăr să-l omoare, căci, din pricina lui, mulți dintre iudei mergeau și credeau în Iisus. A doua zi, mulțimea cea mare, care se adunase la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim, a luat ramuri de finic și a ieșit întru întâmpinarea Lui și striga: Osana! Bindecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel! Și Iisus, găsimd un asin tânăr, a șezut pe el, precum este scris: «Nu te teme, fiica Sionului! Iată, Împăratul tău vine șezând pe mânzul asinei». Acestea nu le-au înțeles ucenicii Lui la început, dar, când S-a preaslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea erau scrise despre El și că acestea I le-au făcut Lui. Așadar, dădea mărturie mulțimea care era cu El când l-a strigat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat din morți. De aceea L-a și întâmpinat mulțimea, pentru că auzise că El a făcut minunea aceasta.

Păcătosul este cel mai nenorocit, când are pe pământ numai norocire. Nimica nu neliniștește pe cei mai mulți așa de tare ca aceea că bogății cei mai prihăniți se îndulcesc de multă norocire, pe când dreptii sau cei îmbunătățiți adeseori suferă cea mai amară sărăcie și mii de alte răni care sunt încă mai cumplite decât sărăcia.

De aceea mulți zic: „Unde este pronia, unde este dreptatea cea dumnezeiască, unde este judecata cea dreaptă? Cel înfrânat și cel îmbunătățit sunt nenorociți, pe când cel desfrânat și cel rău sunt norociți; acesta este admirat, celălalt nesocotit, acesta trăiește în îndestulare și desfătare, celălalt este certat de sărăcie și de mizeria cea mai mare”. Așa vorbește cel nepriceput, dar în adevăr păcătosul este omul cel mai ticălos și mai nenorocit din lume, chiar când nu se pedepsește îndată; el tocmai atunci este cel mai nenorocit când nu se pedepsește și când nu i se întâmplă nimic potrivit.

La boli și la rele noi nu deplângem pe cel ce se lasă a se vindeca, ci pe acei ce sunt nevindecabili. Iară ce este boala și rana pentru trup, aceea este păcatul pentru suflet. Și ceea ce este tăietură și doctorie pentru trupul cel bolnav, aceea este nenorocirea pentru un suflet bolnav. Ați înțeles ce zic eu? Fiți cu luare aminte, căci eu voiesc să vă comunic o învățătură de adevărată înțelepciune. Presupune că tu vezi pe cineva care are o bubă rea, din care ies viermi și curge puroi, iar acela își neglijează rana și bubă; dar mai vezi încă pe un altul, care suferind de aceeași boală, se slujește de mâinile doctoricești, lasă a se arde și a se tăia, și bea doctorii amare. Spune-mi mie, pe care din aceștia doi vei deplânge tu, pe bolnavul care nu se supune vindecării sau pe acela care întrebuințează leacurile? Firește că pe acela care nu se lasă a se vindeca. De asemenea, înfățișează-ți doi păcătoși, căci și păcătosul este un bolnav; unul dintre ei se pedepsește pe pământ, celălalt nu. Deci să nu zic că acest din urmă este un norocit, căci este bogat, căci poate jefui sărmanii, căci împilează văduvele, se află bine, cu toate răpirile sale, se îndulcește de cinste și de considerație, are dregătorie și putere, și nu cunoaște nici una dintre patimile cele obișnuite omenesti, nici friguri, nici nenorocire, nici vreun fel de boală. Este înconjurat de-o grămadă de copii, se bucură de o vârstă norocită ș.a.

Și cu toate acestea, tocmai pe dânsul trebuie să-l deplângeți mai mult, căci el este bolnav fără a primi vindecarea. Cum așa? Îți voi spune. Când vezi pe cineva suferind de idropică și trupul lui umflându-se, iară el cu toate acestea nu aleargă la doctor, ci mai vârtos robește plăcerii de a bea, ține o masă îmbuibătoare, se îmbată în toate zilele și așa tot mai mult sporește boala sa, spune mie, îl lauzi tu oare pe acesta ca pe un norocit, sau îl socoti nenorocit? Dacă, dimpotrivă, vezi pe un altul, care de asemenea este idropic, însă caută ajutorul doctorilor, rabdă foamea, trăiește foarte cumpătat, mănâncă și bea neobișnuit de puțin și primește cele mai amare doctorii, care deși pricinuiesc dureri, însă tocmai prin aceasta restatornicească sănătatea, nu-l vei socoti pe acesta mai norocit decât pe acela? Negreșit, că unul este bolnav și nu se vindecă, celălalt este bolnav și se vindecă. Cura este grea, dar folositoare. Așa este și în viața noastră cea de acum. Numai că aici nu este vorba de un trup bolnav, ci de un suflet bolnav. Locul bolii îl ține aici păcatul, doctoria cea amară fiind pedeapsa dumnezeiască. Adică ceea ce lucrează doctorul cu doctoria, cu tăierea și cu arderea, Dumnezeu lucrează cu pedepsele. Precum la boli fierul și focul cele adeseori întrebuințate, deși ard dureros, opresc cangrena și stârpesc bubă și sunt foarte mântuitoare, tot așa la un suflet bolnav, foamea și bolile și alte rele de tot felul se întrebuințează în locul fierului și al focului, spre a împiedica întinderea cangrenei sufletului și a-l vindeca.

Gândiți iarăși la doi desfrânați, unul bogat, altul sărac. Care din doi dă mai multă nădejde de mântuire? Negreșit cel sărac. De aceea, nu zice că cel bogat este norocit, pentru că trăiește în desfătare și prisosință; mai vârtos trebuie să socotești norocit pe acela care, fiind desfrânat, este sărac și se chinuiește de foame, căci sărăcia este pentru dânsul dascălul unei vieți mai bune. Așadar, când vezi un păcătos norocit, plângi, căci răul lui este îndoit; el este bolnav și totodată nevindecabil. Iară când vezi un păcătos în nenorocire, mângâie-te, atât pentru că el prin nenorocire se va îmbunătăți pentru viitor, cât și pentru că el prin aceasta curăță multe dintre păcatele săvârșite de dânsul.

„Învierea cea de obște mai înainte de Patima Ta încredințând-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție Biruitorului morții strigăm: Osana Celui dintru înălțime, bine ești cuvântat, Cel ce vine întru numele Domnului.”

Troparul Floriilor (Intrării Domnului nostru Iisus Hristos în Ierusalim)

Floriile și entuziasmul tinereții

Duminica Floriilor, sărbătoare mare, praznic împărațesc, ne cheamă să înțelegem lucrarea mântuitoare a Domnului Iisus Hristos din perspectiva relației Sale personale cu oamenii din vremea Sa. Mulțimea de minuni, vindecările miraculoase, izgonirile de demoni, toate L-au apropiat foarte mult de oameni. Ziua intrării Sale triumfale, pe care o serbăm la Florii, a fost o consecință a faptelor bune pe care le-a lucrat în mijlocul poporului. Este adevărat, toți cei patru evangheliști relatează această intrare. Doar evanghelistul Ioan face o legătură nouă între acest moment de exaltare publică a celor care Îi strigau „Osana!” cu un alt moment trăit intens, mai cu seamă de către cei din Betania, acolo unde Mântuitorul îl înviase pe Lazăr din mormânt.

Conform Evangheliei, intrarea Mântuitorului Iisus Hristos în Ierusalim are loc cu șase zile înainte de sărbătoarea Paștelor evreiești și este rezultatul unei trăiri entuziaste, mai cu seamă din partea tinerilor. Evanghelistul Luca oferă două detalii interesante, relatând despre acest moment: pe de o parte, arată că întreg entuziasmul mulțimii era alimentat de un nucleu de tineri entuziaști care reprezentau mulțimea de ucenici care îl însoțeau. Nu erau doar cei doisprezece, ci era o mulțime de ucenici, ceea ce face puțin mai greu de acceptat că intrarea sau primirea Mântuitorului în Ierusalim nu ar fi fost și un act de responsabilă analiză a tot ceea ce El a făcut pentru oameni, pentru semenii Săi, ci ar fi fost doar o manifestare de moment, de tip sentimental, pornită din entuziasmul tinerilor. Tot Sfântul Luca ne relatează un paradox: se bucurau și strigau cu toții „Osana!”, își așezau haine pe jos, aruncau ramuri și flori înaintea Mântuitorului care, smerit, intra în Ierusalim așezat pe mînzul unui asin.

Spune mai departe Evanghelistul Luca că Mântuitorul era trist, căci a plâns intrând în Ierusalim, în timp ce toți ceilalți se bucurau. Nu plângea pentru Sine, ci pentru cele despre care știa că se vor întâmpla. Plângea pentru Ierusalim, căci, arăta El, toate lucrurile pe care le-a descoperit nu au fost înțelese de către lume în adevărata lor lumină, plângea pentru jalea omului care nu înțelege lucrarea lui Dumnezeu în viața sa. Strigau cu toții „Osana!”, cuvânt care indica venirea de la Dumnezeu a celui pe care ei îl primeau, căci și completau „Binecuvântat ești cel ce vii întru numele Domnului!”. „Osana!” care vorbește despre mila și milostivirea lui Dumnezeu, iată, e asociată persoanei Mântuitorului Iisus Hristos.

A intrat triumfal în Ierusalim, dar nimic dintre cele ale slavei omenești nu era cu El. Nu era cu sabie în mână și triumfător, așa cum obișnuia să intre odinioară Alexandru Macedon în cetățile cucerite. Nu a intrat pe un cal falnic, ci pe mînzul unui asin. Sfântul Isidor Pelusiotul arată că Mântuitorul a ales să-și trimită ucenicii să dezlege din cetate un mînz de asin și să-l aducă împreună cu asina acestuia și să-i aducă la El. Alegerea pe care o face Mântuitorul are o trimitere către poporul evreu, căci, prin asină, spunea Sf. Isidor, se înțelege poporul lui Israel, pe care o cheamă, o aduce, dar pe care nu se așază, ci pe mînzul ei despre care, spune Mântuitorul, n-a fost încălecat de nimeni. Acest mînz simbolizează biserica cea nouă sau Israelul cel nou care e ca un pui pe lângă poporul lui Israel, dar care nu era încă întinat cu fel de fel de patimi și orgolii.

Intrarea triumfală în Ierusalim a prilejuit o manifestare deosebită a tinereții. Coordonatele sărbătorii sunt tinerețea și entuziasmul. Tinerețea, ca stare de disponibilitate de a acumula

tot ce este bun. Tinerețea, ca stare de nevinovăție. Deși spune psalmistul „păcatele tinereților mele să nu le pomenești, Doamne!”, totuși tinerețea rămâne o perioadă în care experiența păcatului e mai redusă. Cu trecerea anilor, ne încărcăm cu păcate care ne dau o așa-zisă „orientare pragmatică” pentru viața de zi cu zi. Ceea ce apreciem la acești tineri este devotamentul, atașamentul pe care l-au arătat față de Mântuitorul.

Cea de-a doua coordonată a sărbătorii este entuziasmul care, se poate spune, a dat adevărata rostuire a acelei sărbători. Dar ce reprezintă acest entuziasm? În limbajul nostru, dicționarele îl definesc ca pe o stare de înflăcărare, ca însuflețire sau chiar ca exaltare, aceasta din urmă însemnând o trecere peste limitele comportamentului normal. Tare ne animă entuziasmul, suntem mari căutători de entuziasm. Ne încântă lumea de astăzi cu multe oferte bine „învelite” în arta publicității, pentru a ne stârni entuziasmul și interesul pentru un produs sau pentru o anumite opțiune. Înțelegerea cuvântului nu trebuie căutată în limba franceză din care am împrumutat acest termen, ci către originea sa grecească. Termenul de entuziasm conține și numele lui Dumnezeu, „Teos”. Cuvântul, așadar, la vechii greci, definea starea de umplere cu Dumnezeu, a omului, împlinirea omului, atunci când are experiența atingerii de Dumnezeu. Privind din această perspectivă, nu mai putem acorda entuziasmului acel puțin credit pe care îl alocă persoanele de vârstă a doua și a treia care, având în față și în memorie experiența vieții personale, nu mai au capacitatea de a se entuziasma. A fi entuziast înseamnă a fi purtător de Dumnezeu în lume, a fi statornic în Dumnezeu. cei care au strigat „Osana!” și „Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului!”, aclamându-L, ovaționându-L pe Mântuitor, în bună parte, după doar șase zile urmau să se îndoiască de tot ceea ce au spus. Nu au avut entuziasmul în adevăratul sens al cuvântului, nu au mers până la capăt în credința și mărturisirea lor în Dumnezeu. ei au trecut de la o stare de aclamare a Mântuitorului către acel tulburător „Răstignește-L!”.

Iată cum sărbătoarea de astăzi ne cheamă să devenim mărturisitori ai Domnului Iisus Hristos, ne cheamă să devenim purtători, în lumea aceasta, a mesajului Mântuitorului.

Trăim o vreme în care nu mai putem să ieșim în lume, am rămas în „chilia” casei personale, izolați de lume, dar ce mult înseamnă pentru noi a ne apropia de Dumnezeu! Doar cititul Scripturilor, și e vreme prielnică și potrivită pentru citirea Scripturii, ne poate trezi în suflet acel entuziast dor pentru Dumnezeu pe care sufletul nostru îl simte, dar pe care ființa noastră nu-l exprimă sau nu-l poate exprima prin cuvinte, desen sau artă.

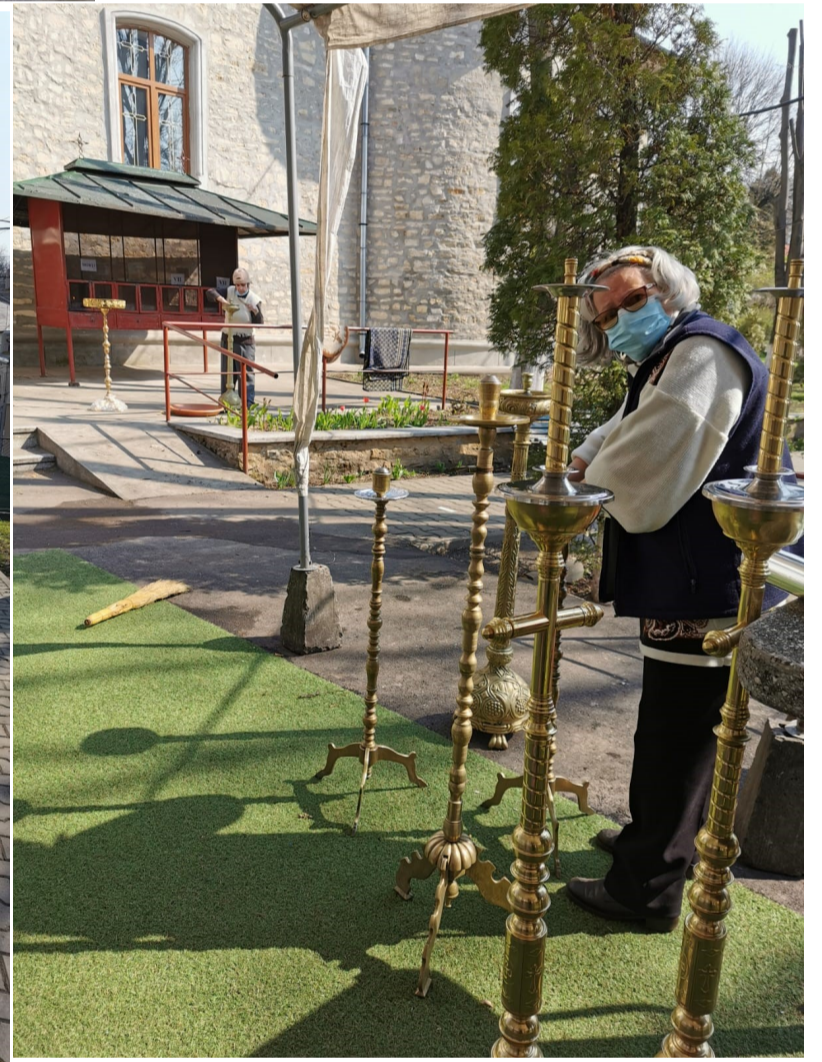
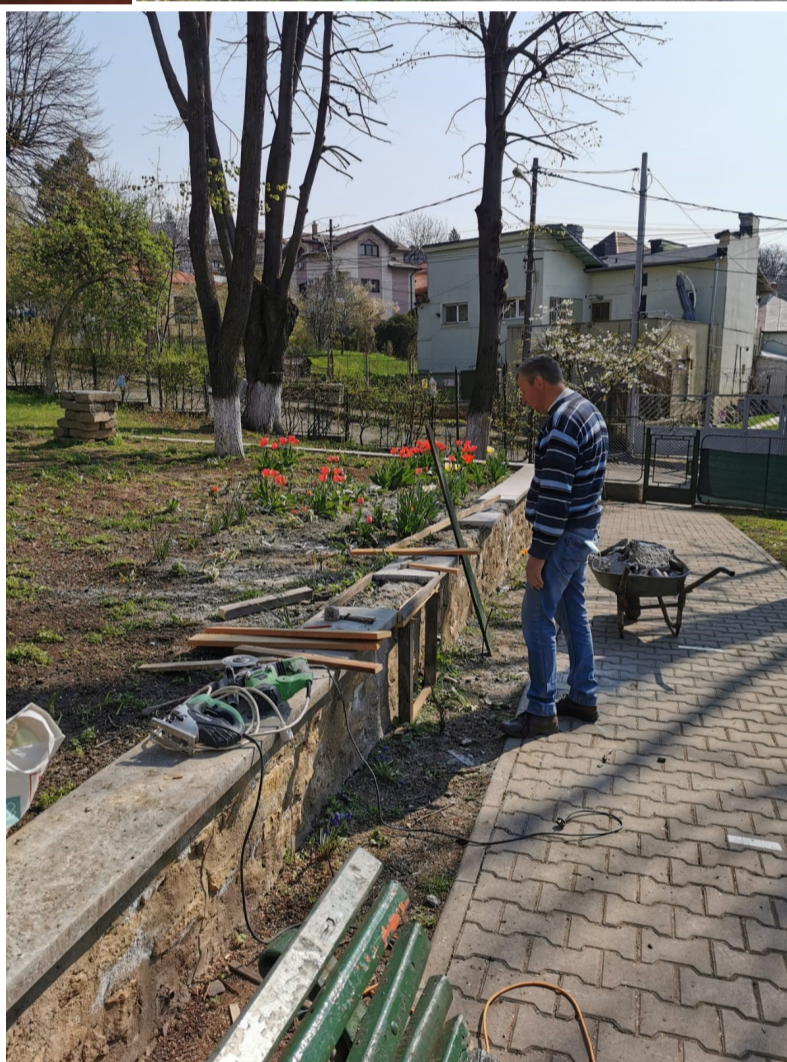
Starea de căutare a lui Dumnezeu i-a animat pe cei de odinioară ca, la intrarea în Ierusalim, să descopere în omul Iisus Hristos, pe „Omul lui Dumnezeu”, pe trimisul lui Dumnezeu. Ce ar fi dacă, măcar în această perioadă a postului, cercetând pe semenii noștri, să-i privim ca pe niște trimiși ai lui Dumnezeu în viața noastră?! Uneori ne vorbesc cu vorbe frumoase, alteori ne umilesc sau ne pun în dificultate relația cu ei, dar ei rămân niște trimiși ai lui Dumnezeu pe care suntem chemați să-i înțelegem. Cei de odinioară nu au înțeles, l-au așteptat pe Hristos ca pe un izbăvitor, au așteptat să se producă o răsturnare politică a orientărilor, să scape de asuprirea romană. Așteptarea le-a rămas zadarnică. Hristos a adus un altfel de eliberare, eliberare din starea de moarte sufletească, învierea noastră din „faptele cele moarte”.

Pregătiri pentru Sărbătoarea Învierii Domnului

Miercuri, 21 aprilie, s-au desfășurat activități de curățenie în biserică, în parc și anexe, pentru Sfintele Paști. Mulțumim tuturor celor care ne-au sprijinit: doamnele Vraciu Marina, Sufitchi Viorica, Mihai Stratina, Zaharia Amalia, Ina Marta Burlacu, domnișoara Ilinca Hrubaru, domnii: Pintilie Romică Petru, Dorobanțu Septimiu, Zaharia Petru, studenții: Neculiță Andra, Lepârda Daniela Margine Ștefan, Andronic Florin.

Cronicar

Colind de Florii - Azi cu toți să prăznuim

Azi cu toți să prăznuim
Pre Dumnezeu să-L mărim.
Hristos vine-ncetinel
Spre patimă ca un miel,
O, minune! O, minune!

Azi intră-n Ierusalim,
Călare pe mânz asin,
De popor e așteptat,
Ca un mare împărat.
O, minune! O, minune!

La poartă e-ntâmpinat,
Toți Osana i-au cântat,
Osana dintru înălțime
Că Hristos împărat vine.
O, minune! O, minune!

Pruncii cu stâlپări în mână
Cântă cu toți dimpreună,
Osana dintru-nălțime
Că Hristos Dumnezeu vine.
O, minune! O, minune!

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vă rugăm să vă abonați gratuit la YouTube:

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ȘI DUHOVNICESC ÎN SĂPTĂMÂNA MARE

• **Duminică, 25 aprilie 2021**

08:00 Ceaurile și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur (†) Intrarea Domnului în Ierusalim (Duminica a VI-a din Post - a Floriilor)

18:00 Denie

• **Luni, 26 aprilie 2021**

18:00 Denie

• **Mărti, 27 aprilie 2021**

18:00 Denie

• **Miercuri, 28 aprilie 2021**

18:00 Denie

• **Joi, 29 aprilie 2021**

07:00 Ceaurile și Liturghia Sf. Vasile cel Mare unită cu Vecernia Sf. și Marea Joi

18:00 Denia celor 12 Evanghelii

• **Vineri, 30 aprilie 2021**

09:00 Slujba Vecerniei pentru Sf. și Marea Sâmbătă (Scoaterea Sf. Aer, ce simbolizează Punerea în mormânt a Domnului nostru Iisus Hristos)

18:00 Denia Prohodului Domnului.

* Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

În această zi nu se mai săvârșește Taina Sf. Maslu, toate pomelnicele fiind pomenite la Sf. Liturghie.

• **Sâmbătă, 1 mai 2021**

ora 7.00, Ceaurile împărătești și Sfânta Liturghie - între orele 6.00-16.00, credincioșii pot să vină să se închine în biserică

ora 11.00, Amenajările și pregătirile pentru Sfânta Înviere

ora 00.00, Slujba Învierii care va începe afară pe platoul din fața bisericii și va continua cu oficierea Utreniei și a Sfintei Liturghii, în Sfânta Biserică - Slujba se va încheia la ora 3.00, cu binecuvântarea produselor pentru masa de Paști (carne, brânză, ouă, pască, cozonac)

Cuvinte de folos

„Săptămâna cea mai sfântă din timpul unui an“ - IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei.

Săptămâna ce urmează este cea mai sfântă din timpul unui an. În această săptămână ni se amintește de pătimirile Domnului Hristos, de intrarea Sa în Ierusalim, de cuvintele pe care le-a rostit în Templul din Ierusalim, de trădarea lui Iuda, de Cina cea de Taină, de momentul în care Domnul Hristos a spălat picioarele ucenicilor; ne amintim de rugăciunea Lui în Grădina Ghetsimani, de sărutarea cea înșelătoare a lui Iuda, de judecarea Domnului de către farisei, de către Ponțiu Pilat și de către regele Irod, de condamnarea Domnului Hristos la moarte, răstignirea Lui pe cruce, așezarea în mormânt și Învierea Lui a treia zi. Iată o suită de momente care ar trebui să ne oprească din iureșul vieții noastre. Este o săptămână în care suntem chemați să mărim intensitatea postului și să stăm mai mult la rugăciune, atât la casele noastre, cât și la slujbele de dimineață sau de seară ale Bisericii. Este o săptămână în care trebuie să ne gândim la cei mai săraci dintre noi, pentru ca și ei să aibă bucuria Sfințelor Paști prin punerea pe masă a celor trebuincioase. Este o săptămână în care cei care nu s-au spovedit până acum trebuie să facă acest lucru și, cu binecuvântarea preotului, să primească Sfintele Taine. Este o săptămână în care trebuie să ne cercetăm și să vedem dacă suntem certați cu cineva și să căutăm orice cale ca să nu ne ajungă noaptea de Paști fiind în vrajbă cu cineva; cântările Bisericii ne spun că numai dacă ne iertăm unii pe alții, avem dreptul să zicem «Hristos a înviat!».

***

Macarie, Episcopul ortodox român al Europei de Nord: Sfânta și Marea zi Mărti – Pilda fecioarelor înțelepte și urcușul duhovnicesc

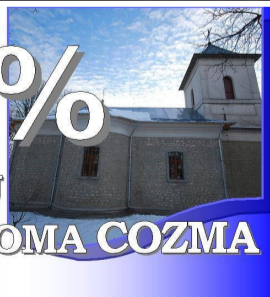
După ce am primit tainica învățătură a Dreptului Iosif, roditor în virtutea credinței și a dragostei de Dumnezeu, precum și a pildei nerodirii nefericitului smochin, în Sfânta și Marea zi de Mărti descoperim cât de ușor putem deveni din atenți și lucrători, nebuni și pierduți pentru întreaga noapte a veșniciei. Mântuitorul Iisus Hristos rostește Pilda fecioarelor într-un moment important pentru poporul evreu, aflându-se în cuvântarea eshatologică, alături de parabola talanților, drept pilonii pe care se va sprijini Judecata de Apoi.

Care este legătura dintre această Judecată și Sfintele Pătimiri ale lui Hristos? La cea dintâi judecată, a oamenilor, a fost acuzat și răstignit Dumnezeu, pentru ca la cea din urmă, finală și definitivă, să fie măsurat și mântuit omul, după propria lucrare, de către Dumnezeu. Pilda aceasta ne este foarte cunoscută, atunci când este citită în cadrul celor 7 pericope evanghelice, la Sfântul Maslu, Taina restaurării noastre dihotomice, trupești și sufletești. Poate că nu conștientizăm îndeajuns această slujire liturgică în frumusețea ei, decât atunci când ochii ne sunt plini de lacrimi pentru suferința noastră și a celor din jur. Mulți descoperă Sfânta Taină a Maslului doar la vremea suferinței, mai ales a suferinței trupești. Realitatea vieții ne determină să ne îngrijim nu doar de trup, ci și de suflet. Tocmai de aceea, în această vreme când Sfintele și Mântuitoarele Pătimiri ale lui Hristos ne copleșesc din cauza slăbiciunii și duplicității oamenilor, dar și prin iubirea până la jertfă a lui Dumnezeu, suntem chemați să vedem ce am făcut cu sufletul în această anticameră a Împărăției.

Fecioarele erau virtuozose prin păstrarea curățeniei trupești. Cât de greu a fost dintotdeauna să fii curat trupește, dar mai ales azi, ce lucrare încercată! Însă această lucrare nu e totul. Virtuțile fundamentale sunt copleșite doar de credință, de nădejde și de dragoste (I Corinteni 13, 13). În Duminica a 4-a din acest Sfânt și Mare Post, Cuviosul Ioan Scărarul ne-a pus dinainte metodele și ispitele urcării spre Hristos. Virtuțile sunt analizate ca trepte pe care să pășim, atenți și delicați, ca niște fecioare virtuozose. Toate treptele sunt importante și nu le putem neglija. Dacă nu le urmăm cu râvnă, riscăm să ne poticnim. Lucrarea noastră însă trebuie să se dovedească mai puternică decât ispita diavolului. Cel mai adesea cădem pentru că diavolul ne găsește slăbiți, pentru că noi nu ne înțărăm cu toate armele luptei duhovnicești (Efeseni 6, 16-17).

3,5%

**PENTRU
BISERICA TOMA COZMA**

Puteți direcționa 3,5 % din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA TOMA COZMA

Procedura nu implică nici un cost, redirecționarea acestor sume realizându-se din impozitul care a fost deja reținut în 2019 de către stat. Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt: Numele Asociației: PAROHIA —TOMA COZMA CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095

Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

Vă mulțumim mult !